

בש"פ 1983/18 - מדינת ישראל נגד יוסי טויל, אייל יצחק, שאדי אבו דאהר, יורם אזולאי

בבית המשפט העליון

בש"פ 1983/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. יוסי טויל
2. אייל יצחק
3. שאדי אבו דאהר
4. יורם אזולאי

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 ת"פ 40227-06-17 - בית משפט מחוזי מרכז-לוד

תאריך הישיבה: כ"ח באדר התשע"ח (15.3.2018)

בשם המבקשת:	עו"ד עלית מידן
בשם המשיב 1:	עו"ד אייל אוחיון
בשם המשיב 2:	עו"ד משה יוחאי
בשם המשיב 1:	עו"ד אסתר בר ציון
בשם המשיב 1:	עו"ד יצחק יצקוביץ

החלטה

בקשה ראשונה להארכת מעצרם של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ב-90 ימים החל מיום 18.3.2018 או עד למתן פסק הדין בת"פ 40227-06-17 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

הרקע לבקשה והליכי המעצר

1. ביום 18.6.2017 הוגש כנגד ארבעת המשיבים ושלושה נוספים (להלן יחד: הנאשמים) כתב אישום בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד. כתב האישום, בנוסחו המתוקן מיום 1.8.2017, מייחס למשיבים עבירות של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים); החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן, לפי סעיף 10 לפקודת הסמים; החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים; והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 4.6.2017 קשרו הנאשמים קשר לייצר סם מסוכן מסוג קנבוס (להלן: הסם). במסגרת הקשר ולשם קידומו הנאשמים שוחחו ביניהם בטלפון, קיימו מפגשים, קיבלו לידיהם את צמחי סם, והצטיידו באמצעים לייבוש ולייצור הסם. בנוסף, לשם קידום הקשר שכרו המשיב 1 והנאשם 5 רכב. ביום 4.6.2017, שכר המשיב 2 ואדם נוסף דירה במושב אחיטוב (להלן: הדירה). בהמשך אותו היום, הצטרפו יתר המשיבים ואחרים למשיב 2 בדירה, והובילו אליה את הסם וכן ציוד לשם ייבוש והפצתו, במטרה להקים בדירה מעבדה לייצור הסם. בהמשך אותו יום וביום שלמחרת, הקימו הנאשמים בדירה מעבדה לייצור הסם (להלן: המעבדה). מאותו שלב ייצרו הנאשמים את הסם במעבדה. ביום 5.6.2017 שהו המשיבים והנאשמים 5 ו-7 במעבדה ועסקו בייצור הסם, במשקל 84.6 ק"ג נטו, עד למעצרם באותו יום. עם הגעת כוחות המשטרה למקום פתח המשיב 3 את החלון והוציא ממנו את פלג גופו העליון במטרה להימלט, אולם לאחר שהבחין בשוטר שנמצא באותה עת מתחת לחלון שצעק לעברו, נכנס חזרה למעבדה. עם כניסת השוטרים למעבדה רצו המשיבים והנאשם 7 ברחבי הדירה, במטרה להימלט מהשוטרים.

המשיב 3 הוא תושב הרשות הפלסטינאית שהה בישראל ללא היתר שהייה כדין, והוא מואשם בנוסף בעבירה של שהייה בלתי חוקית לפי סעיפים 12(1) ו-12(4) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. בבקשה נטען כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של המשיבים; כי בעניינם קמה עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים, כיוון שהם מואשמים בעבירות סמים; כי מסוכנותם של המשיבים נלמדת מעובדות כתב האישום; כי המשיבים ניסו להפריע לשוטרים בעת המעצר ולברוח מהדירה, מה שמעצים את החשש כי שחרורם יוביל לשיבוש או להתחמקות מהליכי משפט; וכן כי מסוכנותם מתעצמת נוכח העבר הפלילי של חלקם - ביניהם המשיבים 1-4. לנוכח כל האמור, נטען כי בעניינם של המשיבים אין כל חלופה המבטיחה את מטרות המעצר.

3. ביום 4.7.2017 נערך דיון בבית המשפט המחוזי במסגרתו הסכימו באי כוח המשיבים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ובסופו הורה בית המשפט על עריכת תסקיר בעניינם.

4. לקראת הדיון שנקבע ליום 20.7.2017 הוגשו תסקירים בעניינם של המשיבים 1, 2 ו-3.

בתסקיר המעצר בעניינו של המשיב 1, התרשם שירות המבחן כי הלה החל לנהל אורח חיים שולי והתמכרותי בגיל צעיר, כי הוא מתקשה לשמור על יציבות במישור חייו ולהציב לעצמו גבולות, וכן כי עברו הפלילי אינו מהווה גורם מרתיע עבורו, ומשכך התרשם מקיומו של סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות. חרף זאת, המליץ שירות המבחן על שחרורו של המשיב 1 לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית מלאים בביתו של קרוב משפחה במושב נופח, וכן על העמדתו בפיקוח מעצר למשך שישה חודשים ושילובו בהליך טיפולי.

בתסקיר המעצר בעניינו של המשיב 2, התרשם שירות המבחן כי לאחר הרשעות קודמות בגין ריצה עונש מאסר ממושך, הצליח המשיב 2 לערוך שינוי באורח חייו, ולבסס אורח חיים יציב ומתפקד. עם זאת, ההתנהלות המיוחסת לו בכתב האישום מצביעה על חשיבה ממוקדת ברווח לקידום צרכיו האישיים והתרופפות ביכולתו להציב לעצמו גבולות, באופן שחושף אותו למצבי סיכון. לפיכך, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להמשך התנהלות שולית ופורצת גבולות מצדו של המשיב 2. אף על פי כן, המליץ שירות המבחן על שחרורו של המשיב 2 לחלופת המעצר שהוצעה, בבית הוריו ובפיקוחם של בני משפחתו, וזאת לאור התרשמות שירות המבחן כי חלופה זו מתאימה ומאזנת לסיכון במצבו של המשיב 2. עוד הומלץ על הטלת צו פיקוח מעצר.

בתסקיר המעצר בעניינו של המשיב 3, ציין שירות המבחן כי טרם מעצרו התגורר הלה ברמאללה, והתרשם כי הוא עלול לפעול באופן אימפולסיבי לצורך סיפוק צרכיו הרגשיים והכלכליים וכן כי ענישה קודמת בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כדין לא היוותה עבורו גורם מרתיע וגם ההליכים המשפטיים הנוכחיים אינם מהווים עבורו גורם ממת ומציב גבול. עוד ציין שירות המבחן כי המשיב 3 סבור כי נעצר לשווא וכי הוא מתקשה לקחת אחריות על מצבו, והעריך כי קיים סיכוי גבוה להתנהגות עוברת חוק. בשם לב לאמור, ובהעדר חלופות מעצר מוצעות בעניינו, המליץ שירות המבחן על מעצרו של המשיב 3 עד לתום ההליכים.

5. בדיון שהתקיים ביום 20.7.2017 הודיע בא כוח המשיב 3 כי בהעדר חלופת מעצר הוא מסכים בשלב זה למעצרו של המשיב 3 עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. מתן ההחלטה בעניינם של המשיבים 1 ו-2 נדחה למועד אחר.

6. ביום 26.7.2017 הוגש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב 4. שירות המבחן התרשם כי בהתחשב, בין היתר, בתפקודו המשפחתי והתעסוקתי של המשיב 4; בעברו הפלילי; בדפוסי שימוש בסמים; בקשריו השוליים; בנטייתו לפרוץ גבולות; ובפער בין תפיסתו החיובית והמתפקדת אל מול חומרת המיוחס לו – קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות שולית. אשר לחלופת המעצר שהוצעה בבית גיסתו של המשיב 4 בפתח תקווה, מצא שירות המבחן כי יש בה כדי לצמצם את רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב 4, ולפיכך המליץ על שחרורו לחלופת המעצר המוצעת בכפוף לפיקוח והפקדת ערבויות. עוד המליץ שירות המבחן על העמדתו של המשיב 4 בפיקוח מעצר במסגרתו ישולב בקבוצה טיפולית.

7. ביום 31.7.2017 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב 4 עד לתום ההליכים נגדו, תוך שהוא מצוין, בין היתר, כי המשיב 4 נטל חלק פעיל מאוד בהקמת המעבדה, ואף נמצא בדירה במהלך היומיים שחלפו מאז הקמתה ועד למעצרו, מה שמלמד על המסוכנות הנשקפת ממנו. עוד התייחס בית המשפט לעברו הפלילי של המשיב 4, הכולל הרשעה בתיק נוסף בו היה מעורב בגידול קנבוס, וכן לטענת המשיב 4 כי הוא משתמש בסם על מנת לשכך כאבים מהם הוא סובל, וציין כי בענייניו אין מחלוקת שכמות הסם שנתפסה לא נועדה לשימוש עצמי אלא להפצה. המשיב 4 הגיש ערר המופנה כלפי החלטה זו, שנדחה בהחלטתו של כב' השופט נ' הנדל מיום 15.8.2017 (בש"פ 6301/17).

8. ביום 16.8.2017 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיבים 1 ו-2 עד לתום ההליכים נגדם. בית המשפט עמד על המסוכנות הנובעת מעבירות סמים, וציין כי נאשמים בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית ישוחררו ממעצר במקרים חריגים בלבד. בית המשפט המשיך ובחן את תסקירי שירות המבחן בעניינם של המשיבים 1 ו-2 וקבע כי נסיבות חריגות כאלו אינן מתקיימות בעניינם, וזאת לנוכח המעשים המיוחסים להם וכן לנוכח עברם הפלילי המכביד שלא מאפשר לתת בהם אמון. המשיבים 1 ו-2 הגישו, כל אחד בנפרד, עררים לבית משפט זה, שנדחו בהחלטתו של השופט י' דנציגר מיום 31.8.2017 (בש"פ 6554/17 ובש"פ 6563/17).

9. ביום 24.1.2018 הגיש המשיב 2 בקשה לעיון חוזר בהחלטת מעצרו עד לתום ההליכים, נוכח חלוף הזמן ושינוי נסיבות. בעקבות הבקשה הורה בית המשפט המחוזי, חרף התנגדות המבקשת, על עריכת תסקיר משלים בעניינו של המשיב 2 בגדרו תיבחן אפשרות מעצרו בפיקוח אלקטרוני. לאחר שהוגש תסקיר משלים ביום 13.3.2018, במסגרתו המליץ שירות המבחן על מעצרו של המשיב 2 בפיקוח אלקטרוני בחלופה שהוצעה, נערך ביום 14.3.2018 דיון בבקשה. מתן ההחלטה בבקשה נקבע ליום 29.3.2018.

10. אשר להליכי המעצר בעניינם של יתר הנאשמים, יצוין כי בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של הנאשמים 5 ו-6 בפיקוח אלקטרוני. בעניינו של הנאשם 5, קבע בית המשפט המחוזי כי גילו הצעיר, עברו הפלילי המינורי, מצבו המשפחתי והרפואי של נאשם 5 והתרשמותו החיובית מהחלופה שהוצעה, מבססים טעמים מיוחדים למעצרו בפיקוח אלקטרוני. גם בעניינו של הנאשם 6 מצא בית המשפט המחוזי כי מתקיימים טעמים חריגים המצדיקים את מעצרו בפיקוח אלקטרוני, וזאת, בין היתר, לאור העובדה כי הנאשם 6 נעדר עבר פלילי. אשר לנאשם 7, זה שוחרר עוד ביום 6.7.2017 למעצר בית בתנאים מגבילים וזאת על רקע חולשה בעוצמת הראיות לכאורה נגדו.

השתלשלות העניינים בהליך העיקרי

11. ביום 18.6.2017 הוקרא לנאשמים כתב האישום, ומאז נדחה הדיון למתן מענה לכתב האישום מספר פעמים מטעמים שונים, בין היתר, הסדרת ייצוגם של הנאשמים, ניהול משא ומתן והליכי גישור, והעברת הטיפול בהליך למותב אחר. לבסוף נקבע דיון למתן מענה לכתב האישום ליום 22.1.2018. ביום הדיון, הגישה המבקשת בקשה להפרדת משפטו של המשיב 3 ממשפטם של יתר הנאשמים. בדיון שהתקיים באותו היום הודיעו הנאשמים שהם כופרים כפירה כללית בכתב האישום, ונקבע, לבקשתם, כי גישו מענה בכתב 7 ימים לאחר מתן ההחלטה בבקשת המבקשת להפרדת הדיון. עוד באותו הדיון נקבעו שישה מועדי הוכחות, לשישה ימים מלאים במהלך החודשים מאי-יוני 2018. ביום 21.3.2018 קבע בית המשפט המחוזי כי בהסכמת המשיב 3 יופרד משפטו ממשפטם של יתר הנאשמים והמשיבה תגיש כתבי אישום מתוקנים.

הבקשה להארכת מעצר והדיון בבקשה

12. המבקשת ביקשה להורות על הארכת מעצרו של המשיבים ב- 90 ימים החל מיום 18.3.2018 נוכח המסוכנות הגבוהה הנלמדת מחומרת המעשים המיוחסים להם, מהעבר הפלילי שלהם, ומניסיונם להימלט מהשוטרים שהגיעו לדירה כדי לעצרו. המבקשת טענה עוד כי הדיונים בתיק נדחו עד כה על רקע משא ומתן שנערך בין הצדדים והליך גישור שלא צלח, וכי כעת קבועים שישה מועדי הוכחות.
13. המשיב 1 טען בדיון לפני כי לנוכח הזמן שחלף ממועד מעצרו, השתנתה נקודת האיזון והטתה את הכף אל עבר שחרורו, במיוחד לאור התארכות ההליך המשפטי כשתחילתו בעוד חודשיים וסופו אינו נראה באופק. עוד טען המשיב 1 כי נוכח החלטתו של בית המשפט המחוזי להיעתר לבקשת המשיב 2 לעריכת תסקיר משלים לבחינת אפשרות להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, יש מקום לפעול באופן זהה גם בעניינו.
14. המשיב 2 טען כי לאור התסקיר העדכני בעניינו ובשים לב לחלוף הזמן, אין מקום לקבל את הבקשה להארכת מעצרו. עוד ציין המשיב 2 כי הוא מסכים להארכת המעצר ב-45 יום על מנת לאפשר את ההכרעה בבקשה לעיון חוזר התלויה ועומדת בבית המשפט המחוזי.
15. המשיב 3 טען כי יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר בכפוף להפקדת ערבויות. לשיטתו, עברו הפלילי כולל הרשעה אחת בלבד בעבירה של כניסה בלתי חוקית לישראל, ובשים לב לכך שמסוכנותו מבוססת על היותו תושב הרשות הפלסטינאית ולחלוף הזמן, אין להאריך את מעצרו מעבר לתשעה חודשים. עוד טען המשיב 3 כי ככל שיופרד משפטו ממשפטם של יתר הנאשמים, למעשה לא נקבעו כל מועדים למשפטו.
16. המשיב 4 טען כי הדיון בתיק העיקרי צפוי להמשך זמן רב ולפיכך, בשים לב למצבו הרפואי, לתסקיר שירות המבחן בעניינו ולחלוף הזמן יש להורות על שחרורו.

דיון והכרעה

17. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.
18. במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עומדים שניים: המסוכנות הנשקפת מהעצור וקצב התקדמות המשפט. במסגרת בחינה זו יש לאזן בין הזכות לחירות וחזקת החפות לבין אינטרס השמירה על בטחון הציבור וההגנה על קיומו של הליך משפטי תקין; באיזון זה יש לשקול, בין היתר, את חלוף הזמן מאז תחילת המעצר, את קצב התנהלות הדיונים, את הגורם האחראי להתמשכות ההליכים, את חומרת העבירות ונסיבותיהן, את מידת המסוכנות הנשקפת מהעצור ואת החשש לשיבוש אפשרי של הליכי משפט (ראו, למשל, בש"פ 5601/15 מדינת ישראל נ' גרובר (24.8.2015); בש"פ 7070/15 מדינת ישראל נ' סבן, בפסקה 5 (27.10.2015); בש"פ 7676/17 מדינת ישראל נ' בלחסן, בפסקה 11 (16.11.2017)). ויודגש, התמשכות ההליכים המשפטיים כשלעצמה, אינה מהווה

סיבה מספקת לשחרורו של נאשם ממעצר, ועל בית המשפט ליתן את דעתו לסיבות להתמשכות ההליכים, וכן לצפי בדבר מועד סיומם. אין לקבל כמובן מאליו פגיעה בביטחון הציבור אך מהצורך לשחרר נאשם לחלופת מעצר, רק בשל התמשכות ההליכים בעניינו (בש"פ 1149/13 מדינת ישראל נ' קארוט, בפסקה 6 (18.2.2013); בש"פ 3343/13 מדינת ישראל נ' אוחיון, בפסקה 20 (3.6.2013); בש"פ 7761/17 מדינת ישראל נ' פלוני, בפסקה 12 (18.10.2017)).

19. למשיבים כולם חלק מרכזי בפרשה המפורטת בכתב האישום ועבירות הסמים המיוחסות להם מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(ג)(3) לחוק המעצרים. ככלל במקרים אלו אין להורות על שחרור לחלופת מעצר אלא במקרים חריגים (בש"פ 898/15 עזיז נ' מדינת ישראל, בפסקה 36 (19.2.2015); בש"פ 1742/18 מדינת ישראל נ' בק, בפסקה 11 והאסמכתאות שם (1.3.2018); בש"פ 6544/17 אמר נ' מדינת ישראל, בפסקה 13 (31.8.2017)). לאחר ששבתי ובחנתי את עניינם של המשיבים, לא מצאתי כי בנקודת הזמן הנוכחית השתנה האיזון באופן שמטה את הכף לעבר שחרורם לחלופת מעצר או שמצדיק מתן הוראה על מעצרם בפיקוח אלקטרוני.

20. אשר למשיב 1, כפי שפורט בהחלטות קודמות בעניינו, לחובתו עבר פלילי מכביד, הכולל בין היתר הרשעות קודמות בעבירות סמים בגין ריצה תקופות מאסר ממושכות. כמו כן, על פי הערכת שירות המבחן, המשיב 1 מתקשה להציב לעצמו גבולות, ואף אין בהליכים הפליליים שננקטו נגדו בעבר כדי להרתיעו, ולפיכך, קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות פורצת גבולות. בשים לב לכל אלו, לא מצאתי כי הוצגו טעמים חריגים, גם בשלב זה, לסתירת חזקת המסוכנות המתקיימת בעניינו.

21. אשר למשיב 2, בעברו הרשעות קודמות, וביניהן הרשעה בעבירת הריגה בגינה נדון ל-10 שנות מאסר בפועל, כאשר לאחר ביצוע העבירה נמלט מהארץ והוסגר במסגרת הסדר טיעון. אמנם הרשעתו האחרונה של המשיב 2 היא משנת 2000, אולם המתואר מלמד על חשש להימלטות מאימת הדין, ומשכך סבורני כי גם בחלוף תשעה חודשים מיום מעצרו, לא ניתן לתת במשיב 2 אמון אשר יאפשר את מעצרו בפיקוח אלקטרוני או את שחרורו לחלופת מעצר. בהקשר זה אציין שלא מצאתי כי תסקיר המעצר המשלים מיום 13.3.2018, מחדש דבר מבחינת עמדת שירות המבחן כפי שעמדה בפני בית המשפט המחוזי ובית משפט זה עת דנו בעניינו של המשיב 2, שכן התסקיר המשלים מתייחס לאותה חלופה תוך בחינת הצעה למפקח נוסף ובתוספת של פיקוח אלקטרוני, אולם, כאמור, לא שוכנעתי כי יש במעצר בפיקוח אלקטרוני כדי לאיין את עוצמתן של עילות המעצר המתקיימות בעניינו.

22. אשר למשיב 3, בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו עד לתום ההליכים בהסכמתו, וגם בעת הזאת לא מוצעת כל חלופת מעצר בעניינו. משכך, בשים לב להערכת שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו ונוכח המסוכנות המיוחסת לו, אין מקום לשקול את שחרורו לחלופת מעצר בשלב זה.

23. אשר למשיב 4, בעברו עבירות סמים קודמות בהן הורשע בשנת 2016, ובגין תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי. לפיכך, בשים לב לסמיכות הזמנים היחסית בה בוצעו העבירות, נראה כי אין בעונש המאסר המותנה כדי להרתיעו וקיים בעניינו סיכון להישנות ביצוע עבירות במקרה שישוחרר ממעצר. על כן, לא מצאתי כי בשלב זה יש מקום לבחינת אפשרות לשחררו לחלופת מעצר.

24. קצב התקדמותו של המשפט בעניינם של המשיבים עד כה רחוק מלהשביע רצון. עם זאת, אין לומר כי הסיבה העיקרית לכך נעוצה בהתנהלותם של גורמי התביעה או בית המשפט, שכן העיכוב נבע, בין היתר, ממשא ומתן והליכי גישור שהתנהלו בין הצדדים. בהקשר זה יוער כי אף בהתקיים הליך גישור, על בית המשפט הדין בתיק להמשיך ולקדם את ההליך, שמא הליך הגישור לא יצלח (השוו: בש"פ 5744/15 מדינת ישראל נ' חאג' יחיא, בפסקה 7 (18.10.2015); בש"פ 5881/16 מדינת ישראל נ' מנז'לי, בפסקה 6 (18.08.2016)). עתה משנקבעו שישה מועדי הוכחות, ניתן לקוות כי המשפט עלה על דרך המלך. בהקשר זה אציין כי הצדדים הביעו בפניי את עמדתם לפיה לא ניתן יהיה לסיים את שמיעת עדי הצדדים במועדים שנקבעו. משזוהי איפוא עמדתם המוצהרת של כל הצדדים, יטיבו הצדדים לעשות באם יפנו לבית המשפט להוספת מועדים נוספים לשמיעת ראיות וחזקה על בית המשפט המחוזי כי יפעל כמיטב הבנתו וחוכמתו לקדם את שמיעת ההליכים.

25. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. מעצרים של המשיבים 1-4 יוארך ב-90 יום החל מיום 18.3.2018 או עד למתן פסק דין בת"פ 40227-06-17 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט' בניסן התשע"ח (25.3.2018).

ש ו פ ט